

34. Aargang N° 8

REDIGERET AF C. M. CHRISTENSEN

20. April 1934

PRAKTISK UDDANNELSE I MOTORTJENESTEN

Det er for Menneskealdrer siden fastslaaet, at teoretisk Uddannelse skal ske ikke alene af dertil egnede og kvalificerede Personer, men endda af Personer som er uddannet netop med det Formaal for Øje at kunne give andre Undervisning ad Teoriens mere eller mindre snirklede Veje. Der var en Periode, hvor næsten alt drejede sig om Teori, d. v. s. teoretisk Uddannelse, og hvor den praktiske Uddannelses Betydning blev tilsidesat, ja, næsten ringeagtet. Men Tiden viste dog, at Teori alene ikke kan gøre det. Teorien kommer først til sin fulde Værdi, naar den forenes med den dygtige indsigtfulde Praksis.

For saa vidt angaar Lokomotivtjenesten har vor Organisation som bekendt gennem Aarene hævdet, at de fremtidige Lokomotivmænd ikke alene burde have saavel en teoretisk og en praktisk Uddannelse, men vi har ogsaa hævdet, at Uddannelsen i Praksis, lige saa vel som Uddannelsen i Teori, bør gives af dertil egnede og dertil udpegede Folk. For Damplokomotivtjenestens vedkommende er vort Krav anerkendt og gennemført, men for Motortjenestens vedkommende har det endnu ikke været muligt at finde Ørenlyd. Dette er for saa vidt uforstaaeligt, thi det er jo stadig hævdet, at Motor-driften i Jernbanevæsenet endnu er saa ung, at ogsaa her stilles Krav til Betjeningsmandskabets Indsigt. Nu er det jo saaledes, at de Forslag, vi gennem Tiderne har fremsat, altid

har kunnet staa for en hvilken som helst Kritik, vore Paastande har bestandig vist sig at være rigtige. Forslaget om at den praktiske Indøvelse i Motortjenesten skal foregaa hos bestemte dertil udpegede Kørelærere, skrinlægges derfor ikke, fordi Administration afviser det.

Sagen har for en Tid siden været Genstand for Forhandling, hvis Forløb fremgaa af nedenstaaende Protokol. Det ses deraf, at Motoruddannelsen skal ændres, og at Spørgsmaalet om den praktiske Indsigts Betydning da kan rejses paany.

Protokol.

Aar 1934 den 27. Januar førtes paa Maskinchefens Kontor Forhandling mellem Statsbanernes Generaldirektorat og Dansk Lokomotivmands Forening.

Emne: Kørelærere til den praktiske Indøvelse i Motortjenesten.

Tilstede: For Generaldirektoratet: Maskinchefen, Kontorchef E. Lunn, Maskiningeniør H. Bursche. — For Dansk Lokomotivmands Forening: Lokomotivfører Soph. Jensen, Lokomotivfører E. Kuhn, Motorfører H. P. Christensen.

Maskinchefen: Forhandlingen føres paa Grundlag af Dansk Lokomotivmands Forenings gentagne Henvendelser, sidst i Skrivelse af 15. December 1933, idet Foreningen ønsker, at Motorføreraspiranternes praktiske Indøvelse skal foregaa hos bestemte dertil udpegede Motorførere. Kørelærere.

Soph. Jensen: Spørgsmaalet er ikke nyt. Det blev rejst allerede ved Forhandlingen den 28. Januar 1930, hvor Sagen angaaende Kørelærere til Lokomotivfyrbøderaspiranternes Attetskørsel blev afgjort. Generaldirektoratet stod imidlertid dengang paa det Standpunkt, at vort Ønske ikke kunde imødekommes, da hele Motoriserings-spørgsmaalet endnu var temmelig nyt. Siden da er der forløbet 4 Aar, og det ser ud til, at større og større

Dele af Trafikken skal motoriseres; det er derfor naturligt, at vi vender tilbage til Spørgsmaalet. Det er jo nu engang saaledes, at ikke alle Mennesker er lige egnede til at undervise og oplære andre, og da det er et rimeligt Forlangende, at Motorføreraspiranterne faar baade den bedste teoretiske og den bedste praktiske Uddannelse, bør der udpeges bestemte Kørelærere.

Maskinchefen: Der er den Væsensforskel paa Uddannelse i Damplokomotivtjeneste og i Motorlokomotivtjeneste, at medens det i Damplokomotivtjeneste drejer sig om Uddannelse af ganske nye Folk uden Kendskab til Jernbaneforhold, saaledes at Uddannelsen ikke alene omfatter det rent tekniske, men ogsaa i betydelig Grad det sikkerhedsmæssige, kan der for Motortjenestens Vedkommende ses bort fra det sidstnævnte. Generaldirektoratet er derfor vedvarende af den Opfattelse, at en kortvarig praktisk Uddannelse maa anses for et tilstrækkeligt Supplement til den teoretiske Uddannelse. Dertil kommer, at det endnu ikke er afgjort, hvilken Motortype, det er, som skal være Fremtidens Type.

Soph. Jensen: Dersom det kun var selve Føreren af Vognene eller Lokomotiverne, det drejede sig om, kunde vi maaske give Maskinchefens Standpunkt vor Tilslutning; men det drejer sig ogsaa om Uddannelse i Betjening af Motoren. Der er Finesser ved alt, og det er saadanne, der skal læres ved Indøvelseskørslen. Der foreligger adskillige uheldige Fortilfælde, f. Eks. ved MX'erne, og da det, efterhaanden som større og større Dele af Trafikken motoriseres, drejer sig om, at en Vogn eller et Lokomotiv, naar det først er sat i Drift, bliver der, maa Administrationen være lige saa interesseret i, at ikke alene den teoretiske Uddannelse foregaar ved bestemte dertil udpegede Tjenestemænd, men at det samme bliver Tilfældet med den praktiske Uddannelse.

Maskinchefen: Der er ingen Unødværlighed om, at den praktiske Uddannelse skal ske hos dem, der er bedst egnede, og at de, som ikke egner sig til at undervise, heller ikke kommer til det; at udpege enkelte særligt egnede som Kørelærere vil dog være forbundet med Vanskeligheder.

H. Bursche: Det maa indrømmes, at Motorførerne ikke alle er lige egnede til at undervise andre, nogle er i Besiddelse af en stor teknisk Indsigt, men kan ikke give Forklaring om de forskellige Finesser, omvendt er der andre, som taler lovligt meget. Men det vil næppe være muligt at udpege bestemte Folk som Kørelærere.

H. P. Christensen: Forholdene er uheldige, det kan ikke fortsætte som hidtil. Den teoretiske Undervisning kan være udmærket, men Aspiranterne ved jo ikke, hvor alle de forskellige Dele sidder. Det skal de først lære, naar de kommer ud i den praktiske Tjeneste, og det er derfor af endog stor Betydning, at den praktiske Uddannelse foregaar hos dem, der er egnede dertil, under alle Forhold er det uheldigt, at dem, som efter Herr Bursches Bedømmelse ikke er i Stand til at kunne give Forklaring paa et og andet, anvendes til at undervise andre. Den praktiske Uddannelse maa derfor foregaa paa en helt anden Maade end hidtil, nemlig dels paa nogle flere Depoter og dels fordelt over et længere Tidsrum.

E. Kuhn: Ved Forhandlingen den 28. Januar 1930 udtalte Maskinchefen, at det næppe vilde være hensigtsmæssigt at lade det i tekniske Spørgsmaal mindre indsigtfulde Personale (de fra Trafiktjenesten overgaaede Motor-

førere) give teknisk Undervisning til Lokomotivmænd, ikke desto mindre finder det stadig Sted, ja, i større Omfang end tidligere, ogsaa dem Herr Bursche karakteriserede som uanvendelige til at være Kørelærere anvendes som saadanne. Og da alle Parter er enige i, at noget saadant er uheldigt, maa det siges at være paa Tiden, at der sker en Ændring.

Maskinchefen begærede derefter Forhandlingen afbrudt, for at Administrationens Repræsentanter kunde drøfte Spørgsmaalet.

Da Forhandlingen aabnedes paany, meddelte Maskinchefen, at en nøjere Bedømmelse af Situationen paa Grundlag af de ved Forhandlingen fremsatte Udtalelser var resulteret i, at hele den nuværende Motorførerruddannelse — saavel den teoretiske som den praktiske — var noget, som maaske havde været godt nok i sin Tid, men som slet ikke var tidssvarende. Som Følge deraf vil der blive udarbejdet helt nye Forslag angaaende den omtalte Uddannelse, og naar disse til sin Tid foreligger færdigt udarbejdede, kan Spørgsmaalet om Kørelærere behandles paany.

Forhandlingen sluttet.

FRA MEDLEMSKREDSEN

Vore Opholdsværelser.

I Følge Referatet fra sidste Hovedbestyrelsesmøde har Afd. 2 indsendt et Forslag angaaende Eneværelser ved Overnatning paa Depoter. Forslaget blev henvist til Forretningsudvalget.

Ovennævnte Forslag vil blive hilst med Glæde af en Mængde Lokomotivmænd, der maa tilbringe Nætter paa fremmede Depoter; for selv om en Lokf. og Lokfb. kommer aldrig saa godt ud af det paa Maskinen, kan der let opstaa en lille Divergens mellem dem, naar Lagnerne tages frem og man skal til Ro i det fælles Sovegemak. I de fleste Tilfælde er det jo saaledes, at en af Parterne helst vil have et Vindu til at staa aaben, den anden ønsker maaske, at der skal være hermetisk tillukket. En holder af at faa en Aftenpibe lige inden han gaar til Køjs, ham paa den anden Side holder maaske ikke saa meget af Tobaksrøg. En snorker, saa Sengen skælver, medens Sovekammeraten i de fleste Tilfælde ikke faar Søvn i Øjnene den Nat, grundet paa de mægtige Torsk Kammeraten hiver i Land. Ja, der er jo en Mængde Tilfælde, som enhver Lokomotivmand er kendt med, og som hver for sig kan være til stor Gene for begge Parter. Derfor vilde det betyde et meget stort Gode, hvis alle Overnatningsværelser blev Eneværelser, og i Særdeleshed vilde en saadan Foranstaltning betyde en mægtig Fordel for de Lokomotivmænd, som nu ikke fra Naturens Haand er udrustet til at kunde sove lige godt hjemme og ude. Forretningsudvalget har her faaet en stor og betydningsfuld Opgave, hvis heldige Løsning vil betyde meget for en stor Del af Medlemmerne.

Vor Forening har tidligere arbejdet for Eneværelser, bl. a. da Padborg Remise blev bygget, men desværre blev det ikke til noget. Ligeledes maa man

heller ikke være blind for, at de Velfærdsforanstaltninger Foreningen har, og stadig fremskaffer, har vakt stor Tilfredshed. *Men det er ikke nok endnu.* Kravet om Eneværelser maa føres frem som en uomgængelig Nødvendighed, og lad os haabe, at dette humane Forslag maa finde Forstaaelse, baade i vor Foreningsledelse og hos Administrationen. Nogle Penge vil en saadan Foranstaltning koste, men Bevillingsmyndighederne er jo ikke synderlig smaalige over for D. S. B., saa forhaabentlig kan der ogsaa blive lidt til overs til et saa godt Formaal, selv om det kun er Personalets Velfærd det gælder. I hvert Fald maa man vel regne med lidt menneskelig Forstaaelse, saa de Overnatningsværelser, der hydes os, ogsaa nogenlunde følger Trit med Tidens Udvikling, og det vil sikkert ogsaa i det lange Løb vise sig at være daarlige Økonomi, at Personalets Hvile og Søn stadig generes grundet paa uheldige Overnatningsforhold.

I denne Forbindelse skal ogsaa lige nævnes Inventaret paa Værelserne. Adskillige Senge og Sengetøj burde fornyes. Vi forlanger just ikke Nolfi-Senge med Kanaldyner, men formener vi har Krav paa en god Seng med rent Sengetøj. Særlig Renligheden skorter det noget paa adskillige Steder, i Særdeleshed hvor Stuepigen er af Hankøn. Man kan nu en Gang ikke forlange, at et Menneske med en normal udviklet Renlighedssans, med Tryghed og Velvære skal føle sig godt tilpas i snavset Sengetøj. Her maa sættes kraftigt ind paa, at Sengetøjet kommer ud om Sommeren for at blive luftet og rengjort saa ofte som gørligt, og saa ellers gaaes efter med Børse og Støvsuger. Dynebetæk og Tæpper udskiftes oftere, ellers er en saadan Seng en altfor stor Smittekilde. Men dette er iøvrigt en Opgave, de lokale Afd. Bestyrelser burde tage sig af.

Vor Tjeneste er nu en Gang af den Beskaffenhed, at vi har Hvile og Sovetider uden for Hjemmet, men for at faa det fulde Udbytte af denne Nødvendighed, maa vore Værelser være saadan indrettede, at man her kan finde nogenlunde Ro og Hvile, en Remise er langt fra at være et Rekreationshjem, og der bliver mange Gange heller ikke taget det tilbørlige Hensyn til sovende Mennesker, men har vi først faaet gennemført Eneværelser og noget mere Renlighed, vilde meget være vundet.

Gid det snart maa ske.

Frederikshavn i Marts 1934.

Carl Petersen.

»HVOR GLIDER VI HEN?«

Af C. V. Bramsnæs.

(Sluttet.)

Skal der varige Foranstaltninger til, maa disse selvfølgelig være rationelle, navnlig hvis de skal være Led i en almindelig Nyorientering paa det økonomiske Omraade. Westergaard forkaster Skatnedsættelser for Landbruget, fordi disse maa modsvares af Skatteforhøjselserr for andre Befolkningsdele, han iro-

niserer lidt over Rentenedsættelse gennem Konvertering og mener, at det er utilstrækkelig Hjælp. Det er muligt, men ellers synes jeg ikke, det er nogen daarlige Maade at hjælpe paa. Westergaard efterlyser fra Sagkundskaben, hvad der kan opnaas for Landbruget ved bedre teknisk Ordning og ved eventuelle nye Markeder, han fremhæver Nødvendigheden af Regulering af Produktionen, idet han dog er imod Destruktion af Kreaturer for at hæve Prisen — alle, der kender Westergaard, forstaaer hans Uvilje mod saadanne Midler — og han konkluderer i, at Landbrugsprodukternes Priser maa hæves ved indenlandske Afgifter for derigennem at bringe Landbruget Hjælp.

Rent umiddelbart lyder det jo meget naturligt, at Hjælpen til Landbruget skal komme ved øgede Priser paa Landbrugets Produkter. Og hvis Prisstigningen kommer ude fra, er alt i Orden. Saa sker dette, at Aarsagen til Landbrugets Vanskeligheder forsvinder, og Krisen hæves. Men naar det drejer sig om at hæve Priserne her i Landet, saa maa man være klar over, at det *ikke* giver Danmark den ringeste Hjælp i Forhold til Udlandet. Saa er der kun Tale om et rent indre *Fordelingsspørgsmaal*, en ny Fordeling af den samlede Købeevne til Fordel for Landbruget.

Hermed vil jeg paa ingen Maade have sagt, at jeg ikke mener, Fremgangsmaaden kan anvendes. Der kan være meget, der taler for at anvende den indenfor visse Grænser, men jeg synes, Westergaard gaar altfor kategorisk frem, naar han siger, at »den Produktion, der forbeholdes Hjemmemarkedet, bør betales med saadanne Priser, at Virksomheden kan bære sig.«

Lad os gaa ud fra den Forudsætning, at Landbrugets Stilling skal sikres. Der er vel nok delte Meninger om, i hvilket Omfang dette lader sig gøre, og der er jo ogsaa nogle, der undrer sig over, at Landbrugsejendomme igen er begyndt at stige i Pris, trods alle Vanskeligheder. Men lad os altsaa gaa ud fra, at der skal bringes økonomiske Ofre fra den øvrige Befolkning for at hjælpe Landbruget. Dermed kan det paa ingen Maade være afgjort, at dette bør ske ved en Forhøjelse af Priserne paa det indenlandske Forbrug af Landbrugsvarer. Hvad det drejer sig om, er at tilvejebringe en vis Sum Penge, som efter et eller andet Fordelingssystem skal spreds blandt Landbrugerne, men der kan jo være mange andre Maader at fremskaffe disse Penge paa end paa Afgift paa Forbruget af Landbrugsprodukter.

Naar Tanken om at fremskaffe Midlerne ved en Afgift paa det hjemlige Forbrug melder sig, er det naturligvis først og fremmest, fordi Priserne paa disse Produkter er gaet ned. Der melder sig dog straks to Grænser, som maa iagttages, hvis man skal gaa denne Vej. Den første Grænse er den, at Priserne ikke kan bringes højere op ved Afgiften end til deres tidligere Niveau. Den anden Grænse ligger i det samlede Prisniveau. Hvis Prisniveauet for det almindelige Forbrug er steget paa Grund af Kronenedgangen, saa har Forbrugeren derigennem faaet en ny Byrde, og hvis denne Byrde er ligesaa stor som Lettelsen gennem Nedgangen i Prisen for Land-

brugsprodukterne — d. v. s. at det samlede Prisniveau er uforandret — saa har man ikke længere nogen særlig Begrundelse for at fremskaffe Landbrugs-hjælp ved Prisforhøjelser. Saa maa man gaa frem efter almindelige Skatteprincipper, og saa er Levnedsmiddelbeskatningen ingen god Vej. Jeg skal ikke her komme ind paa en Undersøgelse af, om de to nævnte Grænser er naaet. Forholdene kan jo ret hurtig skifte. Jeg har blot villet fremdrage Hovedlinjerne.

Men selv med Enighed om Pengenes Tilvejebringelse er Problemet endnu ikke løst. Tilbage bliver *Fordelingsspørgsmaalet* mellem Landbrugerne. Selv om Pengene tilvejebringes ved Forhøjelse af Priserne paa Hjemmeforbruget af Landbrugsprodukter, kræves der en Fordeling, da man jo ikke kan tildele hver Producent passende Andel i Hjemmesalget og paa den Maade yde ham Fordel af de højere Priser paa Hjemmemarkedet. Den tilsyneladende nærliggende Udvej at lade Tilskudet til Landbrugeren staa i Forhold til hans Produktion af den enkelte Vare, f. Eks. Smør, lader sig af forskellige Grunde ikke praktisere. Den vægtigste Indvending mod denne Fordelingsmaade er, at den vil stimulere til øget Produktion af vedkommende Vare, og — for at blive ved Smørret — det er jo ikke en forøget Smørproduktion, vi trænger til lige i Øjeblikket. Altsaa maa man finde andre Fordelingsgrundlag, og disse vil altid kunne kritiseres og give Grund til Misfornøjelse.

Lad mig endelig tilføje, at Afgift paa Forbrug af Landbrugsprodukter vil give Tendens til *Nedgang* i dette Forbrug, og derved modvirkes jo Hensigten. For at hindre en saadan Nedgang paa Grund af Smørafgiften efter Loven af 9. December 1933 blev der lagt en særlig Afgift paa Magarine, hvad der logisk set er meget vanskeligt at motivere, derfor maatte Afgiften ogsaa ledsages af ret vidtgaaende Fritagelsesregler. Tiltrods for Margarineafgiften gik det hjemlige Smørforbrug ned, i hvert Fald straks efter Smørafgiftens Indførelse, maaske vil det igen stige, det afhænger formentlig af Prisudviklingen paa en Række andre Varer, som paa en eller anden Maade kan substituere Smørret i Forbruget.

Jeg har gjort disse Bemærkninger om Hjælp til Landbruget lidt udførligt, fordi jeg har ønsket at vise, at Westergaards Tanker om Maaden for denne Hjælp ikke lader sig praktisere uden betydelige Vanskeligheder. Endvidere maa man erindre, at Hjælp til Landbruget ved Ofre fra den øvrige Del af Befolkningen, enten det sker ved Prisforhøjelser paa Produkterne eller ved almindelige Skatter, ikke forhøjer den samlede Købeevne i Landet. Det er det samme Forhold som ved Hjælp til Arbejdsløse. Der sker en Forskydning af Købeevne fra Dele af Befolkningen til andre Dele af Befolkningen, og det kan være en social og økonomisk Nødvendighed at gøre det, men det skaber ikke en større *samlet* Købekraft.

Hovedlinjen i Westergaards Bog er en kraftig anbefaling af en *solidarisk Økonomi* i Danmark, en Økonomi, der holder Landbruget oppe, og som giver Industri og Haandværk nye Muligheder for Udvikling, saaledes at den store Hær af arbejdsløse kan

formindskes. For at naa dette Formaal frygter han ikke kraftige Foranstaltninger, og i sidste Afsnit af sin Bog tager han disse Problemer op til Undersøgelse.

Det er navnlig Arbejdsløsheden, som ligger Westergaard stærkt paa Sinde. Han fremhæver den store Fare, der ligger i en kronisk Arbejdsløshed af betydeligt Omfang, og han spørger, om vi har »Raad til at tvinge en stor Del af Befolkningen til Lediggang.« Det vil være nødvendigt, mener Westergaard, at Landet indrettes mere paa *Selvforsyning*. Vi maa producere flere af de Produkter, som vi nu indfører fra Udlandet, eller Produkter, som kan erstatte hidtil indførte Varer. Det maa undersøges, paa hvilke Omraader saadan Udvikling af Produktionen er mulig *uden* Udvidelse af bestaaende Anlæg, men dernæst vil det ogsaa være nødvendigt at gribe ind paa Omraader, hvor Udvidelser eller Nyanlæg foretages, og hvis det ikke er muligt at faa det private Initiativ til at tage Arbejdet op paa disse Omraader, maa det Offentlige træde til med Hjælp eller selv overtage Arbejdet.

Der er ikke nogen Tvivl om, at en saadan Undersøgelse vil være paa sin Plads, navnlig maa det være vigtigt at koncentrere Udvidelserne paa Omraader, hvor vi er omtrent konkurrencedygtige overfor udenlandsk Produktion.

Westergaard er klar over, at en saadan Udvikling, som vil mindske vor Import, ogsaa maa mindske vor Eksport, navnlig af Landbrugsvarer, og han mener, at dette vil nærmest føles som en Lettelse, naar man ser paa de usikre internationale Handelsforhold. Dete er vel rigtigt, naar man tænker Forandringen gennemført, men Overgangen vil blive vanskelig. Og det bliver heller ikke let at overbevise de Lande, som nu modtager vore Landbrugsprodukter, om det rimelige i, at vi ikke kan aftage deres Industriprodukter. Men vi maa ind paa *Retningen*, hvis vi skal prøve ved en højere Grad af Selvforsyning at faa Arbejdsløsheden ned.

Hvis vi faar en i højere Grad afsondret Økonomi, vil der naturligvis kunne opstaa Fare for en Prispolitik, der ikke svarer til Samfundets Interesser. Naar Konkurrencen fra Udlandet lukkes ude, vil Producenterne faa en Mulighed for at forhøje Priserne ud over det nødvendige. Imod saadanne Tendenser vil Westergaard sætte en effektiv *Priskontrol*, og han hævder med Rette, at det Offentlige maa have Ret til en saadan Kontrol, naar det er gennem offentlige Foranstaltninger, at Muligheden for den udvidede Produktion er tilvejebragt. Endvidere fremhæver Westergaard, at der maa være en større Bevægelighed med Hensyn til det Arbejde, et Menneske kan overtage. Man bør ikke kunne vægre sig ved at overtage et andet Arbejde end det, man er vant til eller er uddannet til, enten man saa er Haandværker eller universitetsuddannet. Dette er sikkert rigtigt, men med Hensyn til den samlede Arbejdsløshed kommer saadanne Overgange til anden Beskæftigelse først til at spille en Rolle den Dag, da der i et eller andet Fag slet ingen Arbejdsløshed er. Westergaard gør ogsaa opmærksom paa, at det kan være nødvendigt

for det Offentlige at gribe ind med Hensyn til Forholdet mellem Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne, da en organiseret Økonomi naturligvis ikke kan forenes med Arbejdskampe af ødelæggende Art.

Det er en stærkt organiseret Økonomi, Westergaard trækker Linjerne op for, og hvor meget man end maa beklage, at den internationale Økonomi synes at svinde ind, maa man se Kendsgerningerne, som de er, og drage Konsekvenserne deraf. Dog maa man — som Westergaard udtrykker det — ikke lukke Døren saa haardt i, at man ikke kan komme igennem den igen. Dette er rigtigt. Pludselige økonomiske Svingninger kan bringe helt forandrede Forhold, som i Øjeblikket ikke kan forudses.

Jeg har tidligere nævnt, at Westergaard ikke mener, at man systematisk bør nedsætte Tekniken for paa den Maade at søge Arbejdsløsheden formindsket. Han mener heller ikke, at man bør nedsætte Arbejdstiden for paa den Maade at *fordele* Arbejdet. Det er Westergaard imod ikke at udnytte de forhaandenværende Produktivkræfter helt — der er jo Trang nok til Varer i Befolkningen. Jeg er enig med Westergaard med Hensyn til Tekniken, derimod ikke med Hensyn til Nedsættelse af Arbejdstiden. Selvom en ekstraordinær Nedsættelse af Arbejdstiden vil betyde en mindre samlet Tilfredsstillelse af Behov, og det vil sandsynligvis blive Resultatet, saa mener jeg dog, at Situationen er saa vanskelig, at man bør foretrække dette for de nuværende Forhold. Paa saa mange andre Omraader vil den nationale Økonomi medføre Begrænsninger med Hensyn til den bedste Udnyttelse af Produktivkræfterne, og det maa man finde sig i. Jeg mener ikke, at der i Øjeblikket skal tages Stilling til Spørgsmaalet, om Arbejdstiden varigt skal nedsættes eller ej, men som en Nødhjælp i den særlige Situation vil en Nedsættelse af Arbejdstiden være et anvendeligt Middel. Det er en *Fordeling* af Arbejds- muligheder, ligesom man ved andre Foranstaltninger foretager en Fordeling af den samlede Købeevne. Personligt mener jeg iøvrigt, at den stærke Ud- vikling i Tekniken muliggør en varig Nedsættelse af Arbejdstiden.

Westergaards Bog er blevet læst i vide Kredse og hans Synspunkter er drøftet paa mange Hold. Det er en Bog, der har sat Tanker i Bevægelse, og de Beslutninger, der skal tages om Danmarks økonomiske Forhold i de vanskelige Tider, vil blive paavirket gennem de Drøftelser, som hans Bog har sat i Gang.

VORE SYGEKASSERS HISTORIE

(Fortsat.)

Dette Spørgsmaal blev det Hovedpunkt, hvorpaa Forslaget til ensartede Vedtægter atter strandede.

I sin Indstilling til Ministeriet indtog Statsbanernes Generaldirektion det Standpunkt, »at Generaldirektionen overhovedet ikke kan anbefale nogen Ændring i Vedtægterne, medmindre der i disses § 15 optages den af Formanden efter Generaldirektionens

Forlangende foreslaaede Bestemmelse om, at Administrationen kan henvende sig direkte til Jernbanelægerne og uden Vederlag indhente Erklæringer fra dem vedrørende de ansattes Helbredstilstand«.

I Spørgsmaalet om Valget af det lægekyndige Medlem stillede Generaldirektion sig ligeledes paa det af Sygekassenformanden indtagne Standpunkt.

Endvidere foreslog Generaldirektionen, at Bestemmelsen om Ministerens Ret til at paabyde Ændringer i den jydsk-fynske Kasses Statutter ikke alene skulde bibeholdes dér, men ogsaa indføres i de sjælland-falsterske Statutter, og Forlangendet om særlig at bibeholde denne Bestemmelse begrundes Generaldirektionen med Henvi- sning til den af Sygekassens Bestyrelse indtagne afvisende Holdning overfor de af Formanden stillede Forslag.

I Henseende til Valgmaaden foreslog Generaldirektionen at gennemføre den sjælland-falsterske Valgmaade (Deling efter Lønningsklasser) med et udvidet Mandatantal i begge Kasser.

Paa det økonomiske Omraade støttede Generaldirektionen derimod Sygekassernes Forslag om forøget Tilskud under den Form, at Kasserne ved Lov burde sidestilles med de anerkendte Kasser i Henseende til Moderation paa Sygehusene.

Statsbaneudvalget af 1911.

Vi befinder os nu i August 1911. I Juni s. A. nedsatte Regeringen Statsbaneudvalget af 1911 til Overvejelse af Statsbanernes Styrelsesform og Drift.

Dette Udvalg optog ogsaa Sygekassesagen til Behandling, idet Udvalget anmodede Ministeren for offentlige Arbejder om at forelægge Generaldirektionens forannævnte Indstilling for Udvalget, og i Juli Maaned 1912 gik Sygekassesagen da atter til Kommissionsbehandling, omfattende foruden Generaldirektionens foran referede Skrivelse ikke mindre end 61 Aktstykker.

I April 1913 afgav udvalget sin Betænkning, der i Sygekassesagen paa de afgørende Punkter sluttede sig til, hvad Jernbanekommissionen 12 Aar forud tilraadede.

Udvalget foreslaar, at Kasserne faar Selvstyre, og udtaler om Styrelsesformen bl. a. følgende:

»Ligesom Jernbanekommissionen af 1898 maa Udvalget lægge afgørende Vægt paa, at de to bestaaende Sygekasser for Personale ved Statsbanerne sammenluttes til een fælles Syge- (og Begravelses-) Kasse med frivillig Adgang for alle.

Generaldirektionen for Statsbanerne har da ogsaa bl. a. under Hensyn til de hyppig stedfindende Forflytninger af Personale fra en Landsdel til en anden — meget stærkt fremhævet Ønskeligheden af, at Sygekassevedtægterne blive ens for alle Medlemmer, hvad enten de ere hjemmehørende i den ene eller den anden Landsdel; men selve den foreliggende Indstilling vidner om, at fuldstændig Ensartethed vanskelig opnaas og ikke lader sig opretholde, saa længe man bevarer to Sygekasser med forskellige Bestyrelse.

Udvalget er enigt med Generaldirektøren i, at det er af største Betydning at opnaa en Ordning, hvorved Sygekassernes økonomiske Forhold befæstes, *men man*

maa i Modsætning til Generaldirektionen anse det for en nødvendig Forudsætning for Opnaaelse af dette Maal, at Interessenterne i Sygekassen gøres direkte interesserede i Kassens Økonomi, og at der paalægges dem Ansvar for Kassens Ledelse derigennem, at denne jaar Selvstyre.

Saa længe Staten yder Tilskud til Sygekassen, maa man dog anse det for en Selvfølge, at Statsbanestyrelsen vælger et Medlem af Kassens Bestyrelse; men den paagældende bør ikke være født Formand for Bestyrelsen, hvorimod Bestyrelsen selv maa kunne vælge til Formand enten det nævnte af Statsbanestyrelsen valgte Medlem eller et andet Medlem af Sygekassebestyrelsen* . . . .

Naar der indrømmes Sygekassen Selvstyre, bør Kassen ogsaa selv udrede Udgifterne til Bestridelse af sammes Kontorforretninger, hvilke Udgifter nu afholdes af Statsbanerne. Derimod vilde man anse det for rigtigt, at de Sygekassen vedrørende Kassererforretninger vederlagsfrit bestrides af Statsbanerne, og at disse oppebærer Sygekassens Indtægter og opbevarer dens Beholdninger, saa længe Staten yder Tilskud til Sygekassen. Under samme Vilkaar bør Statsbanernes Styrelse beskikke en af Kassens Revisorer. Dennes Virksomhed bør ikke indskrænkes til en Talrevision; men det bør paahvile den nævnte Revisor at øve en kritisk Kontrol med hele Sygekassens Ledelse og Økonomi, for at Staten herigennem kan opnaa nøje Indseende med Virksomheden og særlig med Hensyn til Disposition over de Sygekassen af Staten ydede Tilskud.*

Med Hensyn til Sygekassernes økonomiske Forhold siger Udvalget:

»Udvalget finder — i væsentlig Overensstemmelse med Kommissionen af 1898 —, at de foran nævnte særlige Indtægter, som af Statsbanerne ere overladte Sygekasserne bør forblive i Statsbanernes egen Driftskasse og ikke udbetales til Sygekasserne, og at der hellere til Erstatning herfor bør indrømmes den fremtidige Sygekasse for Statsbanernes Tjenestemænd et noget større direkte Tilskud af Statskassen . . . .

Under Hensyn til, at et ikke ringe Antal af Interessenterne i Statsbanernes Sygekasser ere Tjenestemænd, hvis Indtægter ere saa betydelige, at de af denne Grund ere udelukkede fra at kunne indtræde i almindelige statsanerkendte Sygekasser, maa Udvalget finde det af Generaldirektionen stillede Krav om Bestemmelse af Tilskudet til Statsbanepersonalets Sygekasser paa lignende Maade som for de anerkendte Sygekasser at være for vidtgaaende. For saa vidt Tilskudet skal fastsættes paa den foreslaaede Maade, bør Beregningen formentlig kun ske i Forhold til Antallet af Interessenter, som i Henseende til Indtægt fyldestgøre Betingelserne for Optagelse i de almindelige anerkendte Sygekasser.*

Medens Statsbanernes Forslag om Statstilskud for alle Medlemmerne dengang vilde have givet Sygekassernes ca. 119 000 Kr. aarlig, vilde Statsbaneudvalgets Forslag om kun at yde Tilskud for de »ubemidlede« nedsætte Beløbet til ca. 90 000 Kr., men »under Hensyn til, at der ved Gennemførelsen af Ud-

valgets Forslag vil paaføres Sygekassen en betydelig Byrde ved Overtagelsen af Kassens Administration og det dermed forbundne Kontorarbejde, samt til, at det endvidere foreslaas at unddrage Kassen de hidtil oppebaarne særlige Indtægter fra Statsbanerne, som i Regnskabsaaret 1910—11 havde udgjort ialt ca. 18 000 Kr., vilde Udvalget dog finde det stemmende med Billighed, at der udover et som foran vist beregnet aarligt Bidrag fra Statskassen af denne yderligere tilstodes Statsbanetjenestemændenes Sygekasse et konstant Bidrag, som under de for Haanden værende Forhold dog formentlig ikke bør sættes højere end til 25 000 Kr. aarlig.*

Endvidere stilles Forslag om, at der ved Ændring i Sygekasseloven søges »tillagt Statsbanernes Sygekasser Ligeberettigelse med de anerkendte Kasser med Hensyn til Kommunerens Pligt til at yde Moderation i Betalingen for Medlemmers Pleje paa kommunale Sygehuse, dog selvfølgelig kun for saadanne Patienters Vedkommende, hvis økonomiske Stilling hjemler dem Ret til Optagelse i anerkendte Sygekasser.*

I Spørgsmaalet om den af Statsbanerne ubetinget krævede Ret til at forlange Erklæringer fra Jernbanelægerne stiller Statsbaneudvalget sig fuldt og helt paa Statsbanernes Side. »Udvalget maa — hedder det — saa længe der af Staten ydes et betydeligt Tilskud til Sygekassen (Sygekasserne), finde det rigtigt, at der i Veltægterne udtrykkelig forbeholdes Administrationen den omhandlede Ret, som er i Overensstemmelse med den hidtil gældende Praksis. Der har fra Tjenestemændenes Side vist sig nogen Utilfredshed med, at Erklæringer undertiden ere afgivne af Lægerne til Administrationen uden vedkommende Patients Vidende; men Forholdet er nu ordnet saaledes, at saadant fremtidig kun vil ske ganske undtagelsesvis, naar særlige Forhold saasom Sygdommens Karakter gøre det ønskeligt, og Ordningen maa derfor nu anses for tilfredstillende. Hvis Administrationen berøves Adgangen til at kræve de ommeldte Erklæringer, vilde det sikkert være fornødent at antage egentlige Embedslæger i Lighed med, hvad der for Postvæsenets Vedkommende er Tilfældet i København.*

Paa lignende Maade, dog mindre kategorisk, stiller Udvalget sig til Statsbanernes Krav om, at det lægekyndige Medlem af Bestyrelsen skal vælges efter Forhandling med Jernbanelæge foreningen — dette Forslag maa Udvalget for sit Vedkommende anse »for særdeles heldigt*.

Med Hensyn til Statsbanernes Forslag om Ministeriets Adkomst til at paabyde Ændringer i Statutterne udtaler Udvalget:

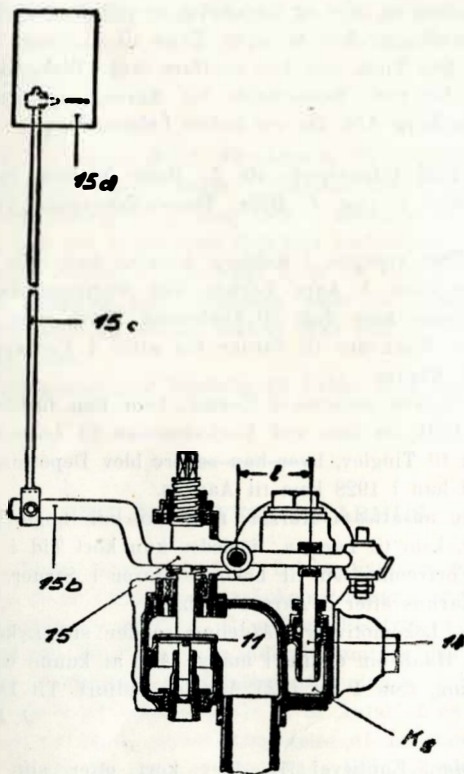
»Hvad derimod angaar det under c ommeldte Krav, er det et Spørgsmaal, om det ikke bør frafalde, naar der indrømmes Sygekassen Selvstyre. Nogen Ulempe vilde Bestemmelsen dog ikke lettelig kunne forvolde, da det vel maa anses for udelukket, at Ministeriet uden Nødvendighed vilde paabyde Ændringer i Vedtægterne. Det tilføjes, at Udvalget anser det for en Selvfølge, at Vedtægterne ikke bør kunne ændres uden Ministeriets Approbation.*

Statsbaneudvalgets Forslag blev imidlertid ikke Udgangspunkt for en videre Udvikling af Sygekassensagen i dens Princip. Statsbaneadministrationen havde faaet Medhold paa det Punkt, der var opstillet som ufravigelig Betingelse: Lægeattesterne; det fra begge Sider opstillede finansielle Program var, om ikke i Formen saa dog i Henseende til den økonomiske Rækkevidde blevet godkendt, men der var efter Forslaget ikke Dækning for Administrationsudgifterne, medmindre man opnaaede Hospitalsmoderationen, og Forudsætningen var fra Udvalgets Side, at Kasserne fik Selvstyre.

Efter ca. 1 Aars Forløb gik Sagen atter til Statens Sygekasseinspektorat. (Fortsættes.)

ANORDNING TIL AT KONTROLERE, NAAR INJECTOREN SPILDER

Paa Lokomotiver, som er udstyret med Friedmanns Spildedampsinjector, har man Besvær med at kunne se eller høre naar Injectoren spilder Vandet. Injectoren har sin Plads noget inde under Førerhuset, saa man nødvendigvis maa læne sig et godt Stykke for at se Afløbsrøret. For at undgaa dette og paa en nem Maade kontrollere Injectorens Arbejde har Ing. Bornemann i Berlin konstrueret en Anordning, som i Førerhuset viser, naar Injectoren spilder. Den ses i vedføjede Tegning og arbejder paa følgende Maade: Naar Injectoren er sat paa, og Vandet strømmer ind i Kedlen, saa er der i Føderøret mellem Injectoren og Fødeventilen et Tryk

Anordning til at kontrollere, naar Injectoren spilder.

noget over Kedeltrykket. Det samme Tryk vil da være i Rummet K 5 og paavirker Stemplet 14, som derved løftes opad, og med Vægtarmen 15 trykkes Spildeventilen mod sit Sæde. Armen 15 er forlænget og bærer en Forbindelsesstang, som fører op til Fyrpladsen. Paa Forbindelsesstangens øverste Ende findes en Viser, som ved at staa lige over et paa en Plade anbragt Mærke angiver, at Spildeventilen er lukket. Naar Injectoren føder rent, staa Viseren nøjagtig over Mærket, men tvinges bort derfra, naar Injectoren spilder.

Mr. Steam.

DAMPVOGNSDRIFT I ÆGYPTEN

I 10 Aar har de ægyptiske Delta-Smaabaner anvendt Dampvogne til Persontrafikken. Begyndelsen blev gjort i 1924 med det Resultat, at der indsattes flere Vogne. Nu raader Banerne over 50 Dampvogne, som kører over 5 Mill. km om Aaret mod 2,3 i 1924. De kørte Kilometer er mere end fordoblet, men ikke desto mindre er det totale Kulforbrug i 1932 omtrent 500 t mindre end for 8 Aar siden, hvilket skyldes baade tekniske Forbedringer og bedre Udnyttelse af Dampvognene. Det har vist sig her som andre Steder, at hyppig Toggang med smaa Togenheder har bragt en saa betydelig Trafikstigning med sig, at Taksterne kunde nedsættes. Dampvognen har for Banerne været et virksomt Middel i Konkurrencen mod Landevejstrafikken.

25 AARS JUBILÆUM

Følgende Lokomotivførere kan den 1. Maj 1934 fejre 25 Aars Dagen for deres Ansættelse som Lokomotivmænd ved Statsbanerne.

C. Møller, Borups Allé 16, 4., Frederiksberg. Møller begyndte paa Centralværkstederne i København 10. Oktober 1907, blev som Lokomotivfyrbøder stationeret paa Østerbro St., forfremmedes til Lokomotivfører den 1. December 1923 med Station i Orehoved, for nogle Maaneder efter at blive forflyttet til København Gb., hvor Jubilaren siden har opholdt sig, og hvor han ved sit djærve Væsen og sin udviste Agtpaagivenhed i Tjenesten har vundet sig Venner.

I. L. G. Pedersen, Dannevirkegade 9, 3., København. Pedersen begyndte paa Centralværkstederne i København den 14. Oktober 1907, forblev samme Sted som Lokomotivfyrbøder, forfremmedes til Lokomotivfører den 1. Januar 1924 med Station i Gedser, og blev den 1. December 1927 igen forflyttet til København.

Jubilaren er af de rolige iblandt os, han gaar saa stille og passer sit Arbejde og har kun Venner.

C. Møller

I. L. G. Pedersen

K. A. Egevang

H. C. Lorentz

A. P. C. Poulsen

H. P. Bispekov

Møbius

Heftholm

K. T. A. Larsen Holst

H. Nielsen

J. Bille

J. P. Toft

O. G. Olsen

H. F. Hansen

K. A. Egevang, Dannevirkegade 9, 2., København. Egevang fik sin Start paa Jernbanen i Gedser den 25. Oktober 1907. Blev ved Forfremmelse til Lokomotivfyrbøder stationeret i København og til Lokomotivfører i Orehoved den 1. Februar 1924, for efter Ansøgning et Aar efter at vende tilbage til København.

Naar man til daglig ser Egevang, straalder han som en Sol, saa man maa blive i godt Humør bare ved Mødet med ham, og en Ejendommelighed og et Bevis paa Karakterstyrke er det vel, at Jubilaren uden at have været bundet af nogen Forening, aldrig har smagt Spiritus.

H. C. Lorentz, Frederiksholmsgade 1, St., København.

Lorentz kom paa Jernbanen i København den 20. December 1908, og blev samme Sted forfremmet til Lokomotivfyrbøder, den 1. Februar 1924 forfremmet til Lokomotivfører med Station i Struer, og efter Ansøgning igen forflyttet til København den 1. April 1926, hvor Jubilaren siden har opholdt sig, og hvor vi nødigt vil undvære ham, da han er i Besiddelse af det mest uheldbredelige Galgenhumor, ingen keder sig, naar man er i Stue sammen med Lorentz.

A. P. C. Poulsen, Graastensgade 4, 2., København. Jubilaren begyndte paa Jernbanen i København den 28. November 1907, blev ved Forfremmelse til Lokomotivfyrbøder en kort Tid stationeret i Gedser, forfremmedes den 1. August 1924 som Lokomotivfører fra København til Tønder, og efter Ansøgning igen forflyttet til København den 1. April 1925.

Poulsen, som ellers er af en rolig Natur, kan til Tider være en ivrig Debator af forskellige Forhold, dog uden at blive yderliggaaende.

Helbredet, som en Tid ikke var af det bedste, haaber vi maa blive godt, saaledes at Jubilaren endnu en Aarrække kan passe sin Tjeneste.

H. P. Bispekov, Haderslevsgade 14, 1., København.

Bispekov kom i Centralværkstedet i Aarhus 1908, blev ved Forfremmelse til Lokomotivfyrbøder stationeret i København, og ved Forfremmelse til Lokomotivfører forflyttet til Odde Sund Nord. Efter en Mellemlanding i Gedser paa

et Aarstid, blev han igen forflyttet til København den 1. December 1925.

Jubilaren er meget sportsinteresseret, man ser ved første Øjekast, at han er gammel Atlet.

Godsbanegaardens Lokomotivførere takker hver især for Indsatsen iblandt os til Dato. Hjertelig til Lykke paa Festdagen, samt Ønsker om Held i Fremtiden.

P. A. V.

P. H. Nedergaard Pedersen.

A. L. Johansen, Padborg, har i de forløbne Aar været stationeret i København, Nyborg, Vandrup og Padborg. Johansen, som er rolig og ligevægtig, er vellidt af Kolleger og medansatte, og har en egen Evne til at dreje Samtalen hen paa Ting, som kan medføre lange Diskussioner. Med Tak for godt Samarbejde for Aarene, der svandt, bringer Padborg Afd. dig vor bedste Lykønskning. A.

J. P. Toft, Odensegade 40, 2., Hans Nielsen, Rosenvængets Allé 27, og J. Bille, Thorvaldsensgade 11, 2., Aarhus.

J. P. Toft ansattes i Esbjerg, hvorfra han igen kom til Aarhus efter 1 Aars Forløb. Ved Forfremmelse til Lokomotivfører kom Toft til Odde Sund Nord, men kom efter nogle Maaneder til Struer for atter i Foraaret at komme til Aarhus.

Hans Nielsen ansattes i Korsør, hvor han forblev til Foraaret 1924, da han ved Forfremmelse til Lokomotivfører kom til Tinglev, hvor han senere blev Depotforstander, indtil han i 1928 kom til Aarhus.

J. Bille ansattes i Korsør, men var kun nogle Maaneder der, kom til Langaa, ligeledes kun kort Tid i Aarhus, til Forfremmelsen til Lokomotivfører i Struer, kom igen til Aarhus efter 3 Aars Forløb.

Aarhus Lokomotivfører-Afdeling sender sin Lykønskning med Haab om endnu i mange Aar at kunne udføre den Gerning, som I nu i 25 Aar har udført. Til Lykke!

J. B.

Heftholm, Emilievej 41, blev kort efter sin Forflyttelse til Frederikshavn valgt til Afdl.-Formand og har

været det siden. Heftholm er energisk og beslutsom, og at han nyder Medlemmernes Tillid, kan man bedst forstaa derved, at han fremdeles beklæder Formandspladsen.

Hjertelig til Lykke!

Möbius, Paralelvej 19, har været Kasserer mange Aar baade som Lokofyrb. og Fører og er det fremdeles. Vi skal ikke her opremse hans gode Dyder, men tilføje: Det bliver ikke let for Möbius at komme af med Kassen -- hans Valg er altid enstemmig.

Hjertelig til Lykke!

X.

H. F. Hansen, Lunderskov, er udgaaet fra Aarhus Værksted, blev forfremmet til Lokomotivfyrbøder med Station i Struer, har endvidere som Lokomotivfyrbøder været i Kalundborg, Skanderborg, Varde og Aarhus, blev forfremmet til Lokomotivfører den 1. September 1924 med Station i Glyngøre, den 1. Februar 1933 blev Hansen ved Personaleindskrænkning overflødig i Glyngøre og blev da forflyttet til Lunderskov. Jubilaren er en stille, nobel og pigtopyfyldende Lokomotivmand, der med Interesse udfører sin Gerning indenfor Elaten, ligesom Jubilaren er en interesseret Organisationsfælle.

Lokomotivmænd i de fredericianske Afdelinger ønsker dig hjertelig til Lykke paa Jubilæumsdagen med Ønsket og Haabet om, at vi endnu i mange Aar maa se dig iblandt os.

Lb.

O. G. Olsen, Danmarksgade 16, Struer, er godt kendt blandt Lokomotivmændene, idet han i mange Aar har været Formand for Lokofyrb. Afdl. i Struer og stadig er stærkt interesseret i Organisationsarbejdet.

Struer Lokof. Afdl. bringer dig herved paa Jubilæumsdagen vor bedste Lykønskning og Tak for godt Samarbejde i Aarene, der svandt, med Ønsket om, at du i mange Aar endnu maa bevare dit gode Humør til Glæde for dine Kolleger.

C. H.

K. T. A. Larsen Holst, Skovbogade 12, Roskilde. Holst begyndte som Haandværker i Slagelse den 1. December 1907, blev Lokofyrb. 1. Maj 1909 i Roskilde og virkede her, til han den 1. Februar 1924 blev forfremmet til Lokofører med Station i Aalestrup. Efter en kort Mellemlanding i Ringsted kom Jubilaren atter til Roskilde den 1. Marts 1929 og ønsker sikkert ikke selv at gøre Forandring mere.

Afdelingen ønsker hjertelig til Lykke med Dagen.

P. A. J.

JUBILÆUMSFEST I AARHUS

Den første April fejrede 7 Lokomotivførere i Aarhus deres 25 Aars Jubilæum som Lokomotivmænd og samtidig som Medlemmer af D. L. F. ved en Festfrokost i Østergades Hotel. Til Festen var indbudt samtlige paa Depotet værende Medlemmer af Jubilæumsforeningen, Lokomotivfyrbøderne samt enkelte andre. I et Antal af ca. 90 gik Gæsterne til Bords under Afsyngelse af Lokomotivmændenes March, da alle var paa Plads bød Lokomotivføreren Eshøj paa samtlige Jubilærers Vegne velkommen til Festen

og mindede Lokomotivførerne om deres Forpligtelse over for den af afdøde Lokofører V. Baylej skænkede Billedsamling, hvortil hver enkelt Lokomotivfører i Aarhus burde skænke et Fotografi af sig selv og helst inden 1. Maj.

Ved de rigt besatte Borde overbragte Formanden for Lokomotivfører-Afdelingen i Aarhus Jubilærerne Afdelingens bedste Ønsker for Fremtiden og Tak for deres Trofasthed over for Organisationen gennem de mange Aar. Formanden for Jubilæumsforeningen overrakte hver af Jubilærerne en Mappe med Navn paa alle Bidragydere til Jubilæumsgaverne, som bestod af Guldure. Lokomotivfyrbødernes Repræsentant overrakte ligeledes en Mappe med Navn paa en lang Række Lokomotivfyrbødere, som ved et meget betydeligt Beløb havde gjort det muligt, at hver af Jubilærerne modtog en smuk Gave. Der blev ved Bordet sunget en Sang, som i et Vers for hver af Jubilærerne tog disse paa Kornet paa en udmærket harmløs Maade. Herefter var Ordet frit, og der blev holdt mange korte Taler til Hyldest for Jubilærerne. Efter Bordet serveredes Kaffe med Likør, hvorved gamle Minder blev opfriskede. Følgende god gammel Skik brød man op fra Festen, da det gik allerbedst. Der skal her fra Festsdeltagerne udtales en Tak for den stilfulde og veltilrettelagte Fest.

I. B.

1. MAJDAGEN

Under 6. April d. A. har Statsministeriet tilskrevet Centralorganisationen saaledes:

»I Anledning af Centralorganisationens Andragende af 21. f. M. (J. Nr. Aa. 460) skal man herved meddele, at Statsministeriet under Dags Dato har anmodet de øvrige Ministerier om at tilkendegive de under samme hørende Institutioner, at Tjenestemænd og Arbejdere i Statens Tjeneste, der fremsætter Begæring om Fritagelse for Arbejdet den 1. Maj d. A., skal have Adgang dertil i den Udstrækning, som Tjenesten tillader.«

Hvilket herved meddeles.

FERIEHJEMMET

Den 18. Maj aabnes Feriehjemmet og staar da rustet til Modtagelse af de første Gæster, vel forberedt paa at imødekomme fremsatte Ønsker om Ophold paa Feriehjemmet i Pinsedagene, der kan heller ikke være Tvivl om, at der netop her kan tilbringes en Week-end, der tilfredsstiller alle Krav for saadanne Ophold, god Forplejning, herlige Omgivelser, en storslaaet og rig Natur.

Vi forventer, at mange vil finde Vej til Perlen paa Refsnæs for at holde Pinse.

Priserne er de sædvanlige billige. Endvidere skal man henlede Opmærksomheden paa, at fra d. 18. Maj til d. 22. Juni og fra 15. August til Slut vil de Gæster, der tager Ophold i disse to Perioder, kunne spare 10 pCt. af den gældende normale Pris.

Foranlediget af nogle Uregelmæssigheder tidligere Aar derved, at bestemt Ankomsttid til Kalundborg i flere Tilfælde var mangelfuldt oplyst, og derved foraarsagede nogle Uheld ved Transporten til Feriehjemmet rettidigt, ligesom disse Uregelmæssigheder medførte unødvendige Omkostninger for Feriehjemmet, skal man derfor meget

bestemt henstille, at alle Bestillinger om Ophold indsendes skriftlig til Foreningens Kontor, Reventlowsgade 28, København V. Det maa nøje opgives, for hvem Ophold ønskes og for Børns vedkommende disses Alder, den nøjagtige Tid for Opholdets Varighed. Bestemt Angivelse af Ankomsttiden til Kalundborg med Tog eller Skib.

Man vil ved at efterkomme ovenstaaende altid kunne forvente, at Vognmanden er ved Tog eller Skib for at afhente vorø Gæster rettidig.

Vore beskedne Overraskelser paa Feriehjemmet gemmer vi, til vore Gæster indfinder sig.

Velkommen da til Feriehjemmet i den kommende Sæson.

P. U. V.

G. O. F. Lund.

STATSBANEPERSONALETS SYGEKASSE

Til samtlige Interessenter.

Under den nye, fra 1. April 1934 gældende Ordning for »Statsbanepersonalets Sygekasse« skal samtlige Interessenter deles i to Grupper: »Bemidlede« og »ubemidlede«, begge Dele i Folkeforsikringslovens Forstand.

Delingen har en væsentlig økonomisk Betydning for Sygekassen, bl. a. fordi Statstilskudet til denne paa Socialministeriets Budget kun ydes efter Antallet af ubemidlede Interessenter, ligesom Sygekassen kun for disse har Ret til Nedsættelse i Betalingen for Sygehusbehandling. For den enkelte Interessent har Delingen kun Betydning i Forhold til Fribefordringen (hvorom særligt Cirkulære vil blive udsendt), derimod ikke i anden Henseende, idet begge Grupper af Interessenter er ligestillede med Hensyn til Lægehjælp, Sygehuspleje, Medicin, Barselhjælp og de øvrige Ydelser fra Sygekassen.

Afgørelsen af, om den enkelte (og hans Hustru) er bemidlet eller ubemidlet i Folkeforsikringslovens Forstand, træffes efter følgende Regler:

Som *ubemidlede* anses ifølge Socialministeriets Bestemmelse alle de Personer, hvis *årlige Indtægt* efter Fradrag af de i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 omhandlede fradragserettigede Beløb (Driftsomkostninger, betalt Præmie for Livs-, Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Alderdoms- og Arbejdsløshedsforsikring, dog ikke over 400 Kr. årlig, betalte personlige Skatter, Skatter og Afgifter paa fast Ejendom m. v., Renter af Prioriteter og anden Gæld) ikke overskrider nedennævnte Grænser:

a) I København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner	4,100 Kr.
b) I Købstæder samt i Flækker og hymæssige Bebyggelser paa Landet med over 1500 Indbyggere	3,600 —
c) For det øvrige Land	2,800 —

For Forsørgeren af et Barn eller flere Børn under 15 Aar forhøjes de nævnte Beløb med 300 Kr. for hvert Barn.

Ved Bedømmelsen af samlevende Ægtefællers Indtægtsforhold skal der i Tilfælde af, at den Ægtefælle, der ikke kan anses for den egentlige Familieforsørger, har Indtægt ved Arbejde af mere midlertidig Karakter, kun tages Hensyn til den Del af denne Indtægt, der overstiger 200 Kr. årlig.

De ovenfor nævnte Grænsebeløb kan kun tilsidesættes, naar der foreligger særlige Omstændigheder, der taler der-

for — f. Eks. Sygdom, Gæld, Alderdom, store Forsørgerbyrder eller andre Forhold, der i væsentlig Grad forringer den paagældendes økonomiske Stilling.

Som Maksimum af *Formuen* for ubemidlede fastsættes et Beløb af 9,500 Kr. for enligstillede Personer og 14,000 Kr. for Familieforsørgere. Det kan dog i særlige Tilfælde tillades, at disse Grænser noget overskrides, f. Eks. naar Formuen er anbragt i vanskeligt realisable Aktiver eller er anbragt paa lidet rentabel Maade, eller naar den paagældendes væsentligste Indtægt bestaar i Renten af en Kapital, og hans Arbejdsevne er saaledes svækket, at hans Arbejdsindtægt kun kan blive af ringe Betydning.

Til Bug ved Afgørelsen af, hvilken af de to Grupper hver enkelt Interessent skal henføres til, er det *nødvendigt* at faa udfyldt et Skema, som derefter bedes indsendt til Sygekassens Kontor, Statsbanernes Generaldirektorat, Sølvgade 40, København, enten direkte eller gennem den paagældendes Tjenestested eller nærmestliggende Station. *Indsendelsen bedes ske snarest muligt og senest 15. Maj d. A.*

Man gør udtrykkelig opmærksom paa, at det Indtægtsbeløb, der skal opgives, er den *skattepligtige Indtægt uden Børnefradrag*, altsaa den paagældende Interessents (og hans Hustrus) samlede Indtægt med Fradrag af Pensions- og Forsikringsbeløb (højest 400 Kr. årlig), betalt personlig Skat, Renter af (men ikke Afdrag paa) Gæld o. l.

De ønskede Oplysninger angaaende Indtægt og Formue, som Interessenterne ifølge Vedtægten er forpligtede til at afgive, vil kun blive benyttet af Sygekassen til Deling af Interessenterne. De vil blive behandlet som fortrolige, idet Sygekassen dog i Tvivltilfælde maa forbeholde sig at rette Henvendelse til vedkommende Kommune. Det vil ligeledes blive paalagt Tjenestestederne, at de til Viderebesørgelse indleverede Skemaer skal behandles fortroligt.

Man beder Interessenterne om at udfylde og indsende Skemaet *snarest*, ligesom man beder Kontorpersonalet paa Tjenestestederne være Interessenterne, navnlig de ældre og svagelige, behjælpelige med Skemaernes rigtige Udfyldning og interesserede i deres Indsendelse snarest.

København, April 1934.

Bestyrelsen.

TAK

Alle, som deltog i vor Jubilæumsfest eller paa anden Maade viste os Opmærksomhed, bedes modtage vor bedste Tak.

Aarhus, i April 1934.

Jubilæarerne i Aarhus.

En Tak til Kolleger og Medansatte — ogsaa i Aabenraa og Haderslev — for udvist Opmærksomhed ved mit Jubilæum. Endvidere en Tak til Personalet paa det tyske Kontor i Padborg.

N. P. Jørgensen, Padborg.

Hjertelig Tak for udvist Opmærksomhed ved mit Jubilæum den 1. April 1934.

L. J. Overballe, Lokof., Gy.

Alle, som glædede mig paa min Jubilæumsdag, bedes modtage min hjerteligste Tak.

Lokomotivfører O. Beng, Gedser.

Min hjerteligste Tak for den store Opmærksomhed til mit 25 Aars Jubilæum.

H. Hansen, Aabenraa.

For den store Venlighed, som blev vist mig paa min Jubilæumsdag, takkes hjerteligst.

Carl Thornguard, Lokf., Gb.

Min bedste Tak for udvist Opmærksomhed ved mit 25 Aars Jubilæum som Fører den 1. April.

F. M. Rasmussen, Lokomotivfører, Slagelse.

Hjertelig Tak til alle, som har vist mig Opmærksomhed ved mit Jubilæum.

C. J. Andersen, Lokomotivfører, Gedser.

Hjertelig Tak for udvist Opmærksomhed ved mit Jubilæum.

Struer, i April 1934.

D. Givskov.

For venlig Opmærksomhed i Anledning af mit Jubilæum beder jeg herved alle modtage min hjerteligste Tak.

A. Zachariassen, Lokomotivfører, Langaa.

Alle, som viste mig Opmærksomhed paa min Jubilæumsdag, bedes modtage min hjerteligste Tak.

S. Blak, Randers.

Alle, der har vist Deltagelse under min Mands, Lokomotivfyrbøder J. Petersens Sygdom, Død og Begravelse, beder jeg modtage vor dybfølte og hjerteligste Tak.

Anna Petersen og Børn, Aarhus.

KALKULATORISK OPGØRELSE

af Statsbanernes Drifts-Indtægter og Drifts-Udgifter m. v. i Februar Maaned 1934 samt i Tidsrummet April—Februar 1933/34 og en Sammenligning med Beløbene i de tilsvarende Tidsrum i 1932/33 i runde Summer.

	Februar Maaned		1934	
	1934*)	1933	Forøgelse	Formindskelse
Personbefordring	2 770 000	2 440 000	330 000	
Gods- og Kreaturbefordring	2 820 000	2 780 000	40 000	
Postbefordring	460 000	410 000	50 000	
Andre Indtægter	440 000	320 000	120 000	
Drifts-Indtægter ialt	6 490 000	5 950 000	540 000	
Drifts-Udgifter (uden Afskrivning og Forrentning) ..	8 420 000	8 070 000	350 000	
Drifts-Overskud	÷1 930 000	÷2 120 000	190 000	
	April—Februar		1933—34	
	1933—34*)	1932—33	Forøgelse	Formindskelse
Personbefordring	44 750 000	40 670 000	4 080 000	
Gods- og Kreaturbefordring	37 240 000	34 880 000	2 360 000	
Postbefordring	5 190 000	5 050 000	140 000	
Andre Indtægter	4 300 000	3 910 000	390 000	
Drifts-Indtægter ialt	91 480 000	84 510 000	6 970 000	
Drifts-Udgifter (uden Afskrivning og Forrentning) ..	93 330 000	94 490 000	1 160 000	
Drifts-Overskud	÷1 850 000	÷9 980 000	8 130 000	

*) For hele Finansaaret er Afskrivningen anslaaet til 10 680 000 Kr. og Forrentningen til 19 010 000 Kr.

D. S. B. Februar 1934.

Personbefordringsindtægten viser i Forhold til Februar 1933 en Stigning paa 330 000 Kr., herunder Fremgangen i Indtægten af det forøgede Antal Automobilruter. Ses der bort fra Automobilindtægten, fremkommer der en reel Stigning i Personbefordringen paa Banerne paa ca. 200 000 Kr. (ca. 8 Procent).

Godsbefordringen viser en Stigning paa 40 000 Kr. I Virkeligheden ligger Stigningen omkring 150 000 Kr. (ca. 5 Procent), idet en Forskydning i Betalingen til udenlandske Baner har paavirket Maaneden i ugunstig Retning.

Ogsaa Indtægten af Postbefordring m. v. har været større end ifjor. Alt i alt er Driftsindtægterne steget med over ½ Mill. Kroner.

For Udgifternes Vedkommende skyldes Stigningen navnlig forøgede Brændselsudgifter, Udgifter til Rutebiltjenesten og til den paabegyndte Modernisering af det ældre Personvognsmateriel.

For de forløbne 11 Maaneder af Driftsaaret 1933/34 er der i Forhold til Aaret før en Indtægtsstigning paa ca. 7 Mill. Kroner og en Udgiftsnedgang paa over 1 Mill. Kroner.

SJÆLLAND-FALSTERSKE BIBLIOTEK

Ved det nu afsluttede Valg blev nedennævnte valgt fra den 1. Maj d. A. med det vedføjede Antal Stemmer:

Til Bestyrelsen:

Assistent A. A. Petersen ..... 172 St.
Pakmester S. Fogsgaard Nielsen ..... 137 >

Til Suppleanter for Bestyrelsen:

Remisearbejder R. E. Clausen ..... 152 >
Ekspeditionssekretær Tauson ..... 160 >

Til Revisor:

Overassistent C. W. Bodenhoff-Olsen ..... 164 >

Derefter havde:

Til Bestyrelsen: Overassistent C. E. Erichsen .... 37 >

Til Suppleant: Assistent F. H. Parby ..... 17 >

Til Revisor: Kontorassistent E. Strandskov ..... 13 >

København, den 7. April 1934.

Wolf. Chr. Schmidt.

Oversført fra D. J. F. til D. L. F.:

Den 1.—3.—34. Motorfører O. V. Bjerg, Assens.

Oplaget som ekstraordinære Medlemmer:

Pens. Lokomotivfører A. I. H. Lorenzen, Aarhus, 1.—1.—34.

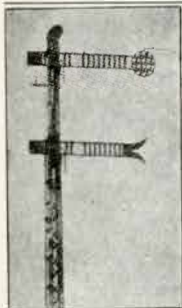
Pens. Lokomotivfyrbøder Georg A. Jensen, København Gb., 1.—4.—34.

Forflyttelse fra 15.—5.—34:

Lokomotivfyrbøder C. C. Ø. Hansen, Skælskør, til Fredericia.

Lokomotivfyrbøder C. Hansen, Skælskør, til Fredericia.

50 Aar gammelt Specialfirma i Herreskræderi

Charles A. Hansen
Vesterbrogade 31
Telf. Eva 692

tilbyder d'Hrr. Tjenestemænd 1ste Kl.s Herreskræderi og Konfektion efter Maal paa **KONTO** til kontante Priser.

Habit eller Frakke efter Maal (konfektioneret) ... **Kr. 98,00**

Klædelager 300—400 Dessin, kun Kvalitetsvarer (saakaldte Skrædervarer).

Fineste Skræderi efter Maal i udsøgte Kvaliteter ... **Kr. 150,00**

Stort Møbelsalg.

Jeg flytter til større Lokaler og udsælger derfor mit store Varelager til meget smaa Priser. 10% Udbetaling. Resten 3-4 Aar. Br. Møbler tages som Udbet. **VALD. NIELSENS MØBELLAGER, Fælløvej 19, n. G.**

„BELLES FLEURS“ Kranse • Kurve • Buketter
VALBYLANGGADE 119
Valby 2386x (Kai Therkildsen)

Hyg. Gummivarer — Modersprøjter.
Brochure om Pessarier, Børnefødslernes Begrænsning, samt vort rigt illustrerede Katalog sendes gratis og diskret mod 35 Øre i Frimærker til Eksporthomkostninger.
Amk. Gummi-Industri, Afdl. D. Vestergade 3, København K.

Tandlæge
FRK. SØRENSEN
Konsultation: 10—7
Istedgade 69.
Telf. Vester 906.

Helsingør Vin-Kompagni.
Udsøgte Vine og Spirituosa.
Telefon 929.

TANDLÆGE
S. A. MARTENSEN
Tage Hansens Eft.
Konsultation: 10—8 og 6—7
Lørdag 10—2.
Telf. Vester 3330.
Enghave Plads 6

LEDIG

Brug DANMARKS Kaffetilsætning
SUNDHEDSKONTROLLERET GULDMEAILLE

Nærværende Nummer er afleveret paa Avispostkontoret den 21. April 1934.

REDAKTION: Vesterbrogade 91, 1. Sal. København V.
Telefon Vester 3016.
Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: Kr. 6 aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:
Reventlowgade 28, København V.
Telefon Central 7708 — Kontortid Kl. 10—4.
Postkonto 20 541.